

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 11 DECEMBER 1957

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 16 der wet van 6 September 1895, gewijzigd bij het eerste artikel van de wet van 23 Juli 1953 betreffende beroep voor het Hof van Beroep en voorziening voor het Hof van Verbreking inzake rechtstreekse belastingen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Artikel 16 van de wet van 6 September 1895, gewijzigd bij artikel één van de wet van 23 Juli 1953, luidt als volgt :

« Wordt de verbreking uitgesproken, dan wordt de zaak naar een ander Hof van beroep verwezen. De belanghebbende maakt de zaak bij dit Hof aanhangig door een verzoekschrift dat ter griffie wordt nedergelegd en aan de andere partij betekend binnen dertig vrije dagen na kennisgeving van het arrest van verbreking, bij een ter post aangetekende brief, door de griffie aan de in de voorziening opgegeven woonplaats gedaan, op straffe van verval. »

Al degenen die vertrouwd zijn met de fiscale procedures vinden dertig dagen te weinig om een belastingzaak aanhangig te maken bij het hof van verwijzing. Immers, de aangetekende brief van de griffie van het Hof van verbreking wordt aan de woonplaats betekend, met het gevolg dat de belastingplichtige er veelal eerst na een zekere tijd kennis van neemt. En daar de belastingplichtige er ook nergens op gewezen wordt dat hij slechts dertig dagen heeft, komt het vaak voor dat deze, die gewoonlijk geen deskundige is, zijn raadsman niet tijdig op de hoogte brengt.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 11 DÉCEMBRE 1957.

Proposition de loi tendant à modifier l'article 16 de la loi du 6 septembre 1895 modifiée par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953 relative aux recours devant la Cour d'Appel et la Cour de Cassation en matière d'impôts directs.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 16 de la loi du 6 septembre 1895 modifiée par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953 dispose que :

« Si la cassation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant une autre Cour d'appel. L'intéressé saisit cette Cour par une requête déposée au greffe et signifiée à l'autre partie dans les trente jours francs de la notification par le greffe de l'arrêt de cassation sous pli recommandé au domicile indiqué dans le pourvoi, à peine de déchéance. »

Pour tous ceux qui ont la pratique des procédures fiscales il apparaît que le délai de trente jours est manifestement trop bref pour permettre au redevable de saisir la cour de renvoi. En effet le pli recommandé émanant du greffe de la Cour de cassation est signifié à domicile, ce qui a comme conséquence que souvent le redevable n'en prend connaissance qu'après un certain temps. Par ailleurs, comme aucune indication signale au redevable qu'il ne dispose que de trente jours, ce dernier n'étant généralement pas spécialisé en la matière omet bien souvent d'en avertir son conseil en temps utile.

Om deze toestand te verhelpen, is het voldoende :

1° dat de termijn op negentig dagen wordt gebracht;

2° dat de aangetekende brief aan de persoon zelf wordt betekend;

3° dat de griffier van het Hof van verbreking aan de belastingplichtige laat weten dat hij de zaak, op straffe van verval, binnen de gestelde termijn aanhangig dient te maken bij het hof van verwijzing of dat anders de beslissing van de directeur weer toepasselijk zal worden.

De talrijke moeilijkheden die de belastingschuldige ontmoet, wanneer hij een fiscale procedure begint, moeten zoveel mogelijk uit de weg geruimd worden.

Zo bijvoorbeeld zijn de termijnen die de belastingplichtige in acht moet nemen, zeer ongelijk :

- voor het indienen van een bezwaarschrift : ten minste 6 maanden;
- voor het beantwoorden van een bericht tot wijziging : 20 dagen;
- voor beroep tegen de beslissing van de directeur : 40 dagen;
- voor voorziening in cassatie tegen het arrest van het Hof van beroep : 90 dagen.

De termijn die in dit wetsvoorstel wordt bepaald, is reeds gebruikelijk inzake cassatie van belastingszaken en zal de belastingplichtige in staat stellen om zijn rechten naar behoren te doen gelden.

E. RONSE.

Il suffit pour remédier à cette situation :

1° que le délai soit porté à nonante jours;

2° que le pli recommandé soit notifié à personne;

3° que le greffier de la Cour de cassation fasse connaître au redevable qu'il a l'obligation, à peine de déchéance, de saisir la Cour de renvoi dans le délai fixé, faute de quoi la décision directoriale rentrera en vigueur.

Il importe en cette matière de réduire les difficultés nombreuses que rencontre le redevable lorsqu'il entame une procédure fiscale.

Soulignons ici la disparité des délais que doit observer le redevable :

- délai de réclamation : 6 mois au moins;
- délai de réponse à l'avis rectificatif : 20 jours;
- délai d'appel contre la décision directoriale : 40 jours;
- délai du pourvoi en cassation contre l'arrêt de la Cour d'appel : 90 jours.

La présente proposition de loi, tout en établissant un délai qui est en usage en matière de cassation des affaires fiscales, permettra au redevable de faire le nécessaire pour faire valoir ses droits en connaissance de cause.

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 16 der wet van 6 September 1895, gewijzigd bij het eerste artikel van de wet van 23 Juli 1953 betreffende beroep voor het Hof van Beroep en voorziening voor het Hof van Verbreking inzake rechtstreekse belastingen.

Enig Artikel.

Artikel 16 van de wet van 6 September 1895, gewijzigd bij artikel één van de wet van 23 Juli 1953, wordt gewijzigd als volgt :

« Wordt de verbreking uitgesproken, dan wordt de zaak naar een ander Hof van beroep verwezen. De belanghebbende maakt de zaak bij dit Hof aanhangig door een verzoekschrift dat ter griffie wordt nedergelegd en aan de andere partij betekend binnen negentig vrije dagen na kennisgeving van het arrest van verbreking, bij ter post aangetekende brief, door de griffie aan de in de voorziening vermelde persoon gedaan, op straffe van verval. De griffie van het Hof van verbreking zal te gelijker tijd aan de belanghebbende berichten, dat hij verplicht is, de zaak binnen negentig dagen bij het hof van verwijzing aanhangig te maken en dat bij gebreke van dien de beslissing van de directeur wederom in werking treedt. »

E. RONSE.

J. VAN HOUTTE.

L. VAN LAEYS.

Proposition de loi tendant à modifier l'article 16 de la loi du 6 septembre 1895 modifiée par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953 relative aux recours devant la Cour d'Appel et la Cour de Cassation en matières d'impôts directs.

Article unique.

L'article 16 de la loi du 6 septembre 1895 modifiée par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953, est modifié comme suit :

« Si la cassation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant une autre Cour s'appel. L'intéressé saisit cette Cour par une requête déposée au greffe et signifiée à l'autre partie dans les nonante jours francs de la notification par le greffe de l'arrêt de cassation sous pli recommandé à la personne indiquée dans le pouvoi, à peine de déchéance. Le greffe de la Cour de Cassation avisera en même temps l'intéressé qu'il a l'obligation de saisir la Cour de renvoi endéans le délai de nonante jours, faute de quoi la décision directoriale rentrera en vigueur. »

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 16 der wet van 6 September 1895, gewijzigd bij het eerste artikel van de wet van 23 Juli 1953 betreffende beroep voor het Hof van Beroep en voorziening voor het Hof van Verbreking inzake rechtstreekse belastingen.

Enig Artikel.

Artikel 16 van de wet van 6 September 1895, gewijzigd bij artikel één van de wet van 23 Juli 1953, wordt gewijzigd als volgt :

« Wordt de verbreking uitgesproken, dan wordt de zaak naar een ander Hof van beroep verwezen. De belanghebbende maakt de zaak bij dit Hof aanhangig door een verzoekschrift dat ter griffie wordt nedergelegd en aan de andere partij betekend binnen negentig vrije dagen na kennisgeving van het arrest van verbreking, bij ter post aangetekende brief, door de griffie aan de in de voorziening vermelde persoon gedaan, op straffe van verval. De griffie van het Hof van verbreking zal te gelijker tijd aan de belanghebbende berichten, dat hij verplicht is, de zaak binnen negentig dagen bij het hof van verwijzing aanhangig te maken en dat bij gebreke van dien de beslissing van de directeur wederom in werking treedt. »

E. RONSE.
J. VAN HOUTTE.
L. VAN LAEYS.
V. LEEMANS.

Proposition de loi tendant à modifier l'article 16 de la loi du 6 septembre 1895 modifiée par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953 relative aux recours devant la Cour d'Appel et la Cour de Cassation en matières d'impôts directs.

Article unique.

L'article 16 de la loi du 6 septembre 1895 modifiée par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953, est modifié comme suit :

« Si la cassation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant une autre Cour s'appel. L'intéressé saisit cette Cour par une requête déposée au greffe et signifiée à l'autre partie dans les nonante jours francs de la notification par le greffe de l'arrêt de cassation sous pli recommandé à la personne indiquée dans le pourvoi, à peine de déchéance. Le greffe de la Cour de Cassation avisera en même temps l'intéressé qu'il a l'obligation de saisir la Cour de renvoi endéans le délai de nonante jours, faute de quoi la décision directoriale rentrera en vigueur. »

Ter vervanging van blz. 3 van het gedr. stuk n° 71 (zitting 1957-1958).

En remplacement de la page 3 du doc. n° 71 (session de 1957-1958).